STAR WARS®

9

EPISODUL I

AVENTURI

SALVARE ÎN NUCLEU

RYDER WINDHAM

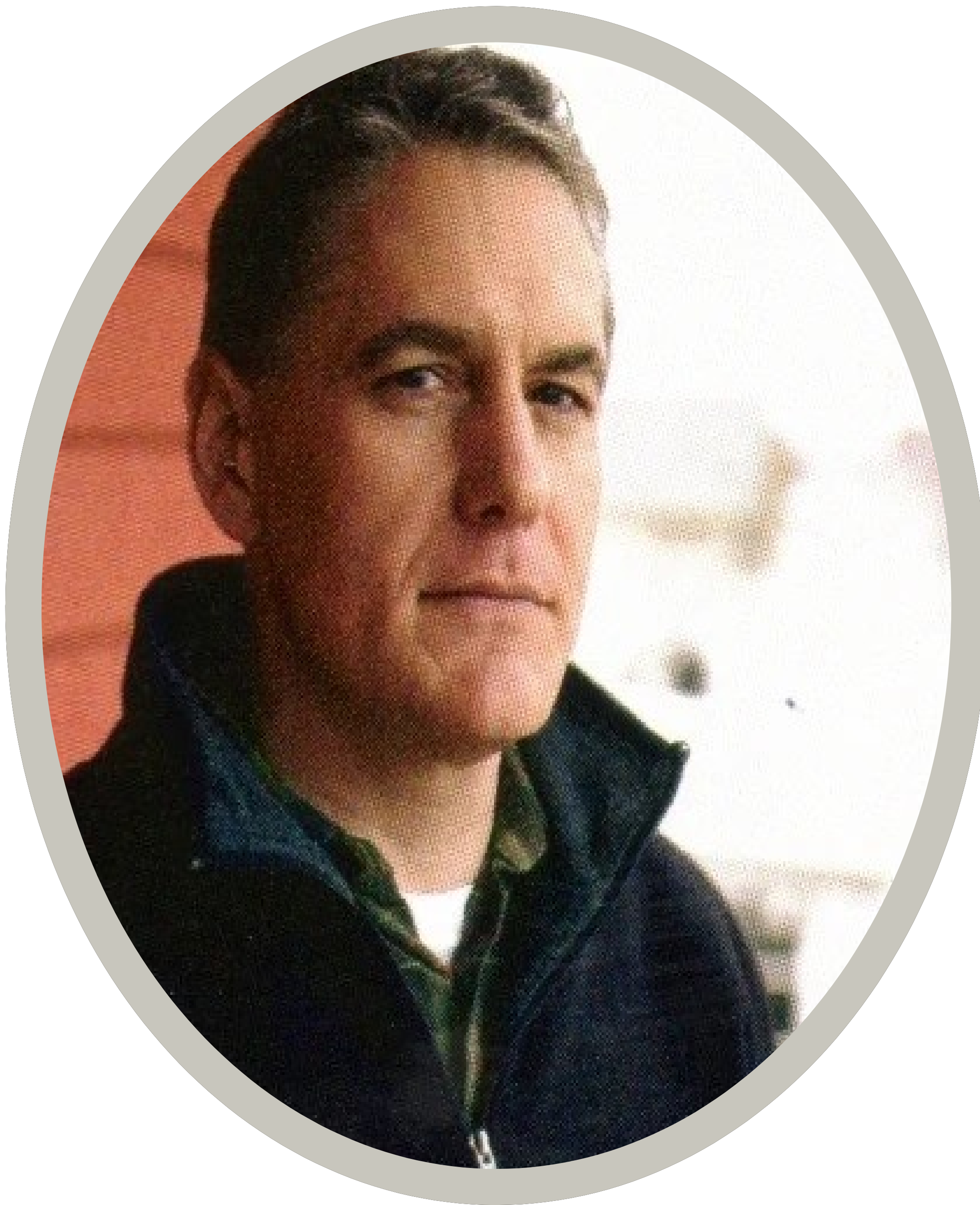
RYDER WINDHAM

SALVARE ÎN NUCLEU

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
Rescue in the Core
2000

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărţi pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate şi cărţi de referinţă. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alţi autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor şi consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate şi arte secvenţiale. În prezent, locuieşte în Providence, Rhode Island, împreună cu soţia şi cele două fiice ale sale.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

NOTĂ DESPRE LIMBAJUL GUNGAN

Cu excepţia Gunganilor înşişi, limbajul Gungan pur este aproape imposibil de înţeles. Din fericire, majoritatea Gunganilor vorbesc un dialect pidgin al Bazicii Galactice, dar unele formulări tot îi mai pot nedumeri pe străinii neexperimentaţi.

Dacă sunteţi contrariaţi de cuvintele şi propoziţiile Gungane din această poveste, încercaţi să le citiţi cu voce tare.

Introducere

Înainte de lupta planetei Naboo împotriva Federaţiei Comerţului, Jar Jar Binks nu era foarte popular printre semenii săi Gungani.

Gunganii erau mândri de tradiţia lor de războinici nobili şi îl priveau cu jenă pe neîndemânaticul Jar Jar.

Comportamentul lui năstruşnic l-a făcut notoriu în tot oraşul subacvatic Otoh Gunga. Ori de câte ori se producea un accident, toată lumea presupunea imediat că Jar Jar era responsabil – şi aveau dreptate de obicei.

Boss Nass, conducătorul oraşului Otoh Gunga, era conştient de proasta reputaţie a lui Jar Jar atunci când citi o petiţie – semnată de peste trei sute de cetăţeni – pentru transferul lui Jar Jar către o bulă habitat privată, mai mică, aflată la periferia oraşului. După ce Boss Nass rupse petiţia în bucăţi, Consiliul său de Reprezentanţi îl sfătui să-l trimită pe Jar Jar la un post militar aflat pe suprafaţa lui Naboo. Boss Nass respinse rapid şi propunerea Reprezentanţilor.

Boss Nass nu avea prea multă simpatie pentru Jar Jar, dar ştia că îndepărtarea lui nu era o soluţie bună. Jar Jar avea să găsească o cale de a se întoarce în Otoh Gunga. Aşa că Boss Nass decise să-i ofere ceva ce nimeni altcineva nu ar fi îndrăznit vreodată să-i ofere unui Gungan predispus la accidente.

Un serviciu.

Capitolul 1

— Assta munca împussit miroasse, mormăi Jar Jar Binks în sinea lui.

Lucra în tura de noapte la Centrul de Cercetare Zoologică Otoh Gunga, împingând o lopată-pentru-caca pe podeaua rece de piatră a cuştii unui hrumph[1] cu coarne negre. Toate cele cincisprezece animale rare se duseseră să cutreiere savana terraformată din afara cuştii, dar mirosul înţepător atârna greu în camera închisă.

— Dacă eusa nu are aer curat, eusa moare, se plânse Jar Jar.

Sperând să aducă ceva aer proaspăt, împinse înapoi uşile largi ale trapei de acces pentru curăţirea cuştii. Spre disperarea sa, trapa deschisă făcu prea puţin pentru a diminua duhoarea urâtă. Jar Jar se întoarse la munca sa.

La fel ca restul Otoh Gunga, Centrul de Cercetare Zoologică se afla în adâncurile lacului Paonga de pe Naboo. Oraşul găzduia Gungani, o specie amfibie caracterizată prin pedunculi oculari parţial retractabili, mâini cu patru degete şi haillu – două urechi lungi folosite pentru a manifesta agresivitatea, prietenia şi frica.

Naboo găzduia, de asemenea, şi o civilizaţie umană care împărtăşea numele planetei însăşi. Gunganii tranzacţionau ocazional mărfuri cu oamenii de pe Naboo, dar orice întâlnire necesita călătorii lungi. Cea mai directă rută între Otoh Gunga şi capitala lui Naboo, Oraşul Theed, era printr-o serie de pasaje subacvatice cunoscute sub numele de *nucleu*. Întrucât nucleul găzduia şi creaturi marine ameninţătoare, traseul nu era folosit prea des. Pe lângă distanţa fizică dintre oraşele lor, Gunganii şi Naboo mai erau separaţi şi de mari diferenţe culturale. Naboo îmbrăţişa pacea, în timp ce Gunganii erau războinici. Gunganii erau, de asemenea, reticenţi în a folosi tehnologia standard şi preferau să lucreze cu resursele naturale ale planetei lor.

Pentru a construi Otoh Gunga, Gunganii folosiseră tehnici secrete pentru a face *să crească* structurile şi vehiculele lor. Arhitectura se distingea prin clădiri în formă de bule care erau ancorate de fundul lacului prin stâlpi masivi de piatră şi erau legate între ele prin poduri subacvatice şi tuburi de transport. Câmpurile de membrană hidrostatică ţineau apa în afara bulelor locuinţelor spaţioase şi nişte portaluri speciale le permiteau Gunganilor să intre şi să iasă fără a avea ecluze. Fiecare bulă era întărită de utanoduri[2] ornamentate şi conţineau purificatoare atmosferice care răspândeau o ceaţă aurie. Chiar sub suprafaţa apei, oraşul întins semăna cu o comoară scufundată de bijuterii gigantice, strălucitoare.

Centrul de Cercetare Zoologică Otoh Gunga era o mare întindere de bule de habitat conectate între ele, care conţineau mii de creaturi exotice de pe toată planeta Naboo. Bulele umplute cu aer erau terraformate, adăpostind animale sălbatice de pe suprafaţa planetei, în timp ce viaţa marină rară prospera într-un lanţ elaborat de acvarii închise. Toate exemplarele din Centru aveau un singur lucru în comun: erau pe cale de dispariţie.

Jar Jar încercă să cureţe rapid podeaua camerei. Hrumphii cu coarne negre trebuiau să se întoarcă din savana lor în cel mult cinci minute, iar el era programat să cureţe încă opt cuşti înainte să ia masa. Deşi Jar Jar avea un apetit sănătos, nu

---

[1] Hrumph – erbivore puternice, cu gât gros, originare din mlaştinile Gungane. Şi-au primit acest nume din cauza sunetelor puternice, profunde şi guturale pe care le scoteau. Au patru coarne lungi pentru apărare şi pentru protejarea celor două urechi lungi şi sensibile.

[2] Utanod – material cultivat organic, creat şi folosit de Gungani pentru susţinerea clădirilor construite sub apă. Consta din mai multe braţe, toate având un dispozitiv de protecţie. Lucrând împreună, puteau proiecta o bulă hidrostatică în jurul unei anumite zone.

era prea dornic să meargă la cantină. Era întotdeauna prea multă linişte în timpul turei de noapte – toţi ceilalţi erau plecaţi acasă. Desigur, nici schimbul de zi nu era mai bun. Oricum, nimeni nu-şi dorea vreodată să stea lângă el. Jar Jar scoase un oftat. Chiar şi Căpitanul Tarpals refuza să se mai asocieze cu el. Încercând să uite de situaţia sa actuală, se gândi la viitorul Festival al Războinicilor, competiţia anuală care îi unea pe Gunganii de pe întreaga planetă. Cu paradele şi petrecerile sale, festivalul era pentru Jar Jar evenimentul preferat al anului. Din păcate, festivalul foarte aşteptat urma să aibă loc în noua arenă de pe fundul Lacului Umberbool. Jar Jar nu lucraseră suficient de mult timp pentru a-şi câştiga o vacanţă, iar programul nu îi permitea să călătorească până la acel lac îndepărtat. Gunganul singuratic tocmai se întreba dacă Boss Nass nu l-ar putea trimite să lucreze temporar la Arena Festivalului, când gândurile i-au fost întrerupte de un pufnit puternic, animalic. Surprins, Jar Jar se întoarse spre gura tunelului care ducea spre savană. Acolo era un singur hrumph cu coarne negre, care se uita la el. Gunganul ştia că nu era în niciun pericol – hrumphii erau ierbivori – dar tot fu tulburat.

— Heiii, ce caută tusa aici? îl certă Jar Jar amuzat. Tusa trebuia ssă mai sstea câteva minute. Mergi! Tusa pleacă de aici!

Hrumphul îşi întinse gâtul gros pentru a-şi arunca ochii mici spre ceva aflat în spatele lui Jar Jar, apoi pufni din nou. Jar Jar se întoarse, urmărindu-i privirea şi văzu trapa de acces pentru curăţenie. Trapa era larg deschisă, exact aşa cum o lăsase. Un sunet de frecare îl determină pe Jar Jar să se uite înapoi la hrumph. Fiara îşi întinsese unul dintre picioare şi îl târâia înainte şi înapoi pe podea. Nu putea fi sigur, dar bănui că hrumphul se pregătea să se repeadă spre trapa deschisă. Strânse mai tare de mânerul lopeţii-pentru-caca.

Hrumphul scoase un alt pufnit puternic, iar Jar Jar râse nervos.

— De ce eusa speriat? Eusa mai desstept decât hrumph, îşi spuse în sinea lui. Apoi arătă spre hrumph şi porunci: Sstai! Tusa nu misscă! Jar Jar se duse să închidă trapa de acces, dar se împiedică de lopata-pentru-caca şi se prăbuşi pe podeaua cuştii. Hooopaa!

Hrumphul se mişcă rapid, sărind peste Jar Jar şi dispăru prin trapa deschisă. Gunganul se ridică în picioare, dar era prea târziu. Hrumphul era deja în tubul de acces pentru curăţenie.

— Oooiiii, mormăi Jar Jar, apoi alergă după hrumphul fugar.

Era atât de hotărât să prindă animalul, încât uită că mai erau şi alţi hrumphi care trebuiau să se întoarcă în cuşcă.

Uită, de asemenea, să închidă trapa de acces în urma lui.

* * *

Alergând cât de repede putea, Jar Jar urmări hrumphul cu coarne negre prin tubul de acces. Urechile lungi i se lipiseră de spatele capului. Pentru o creatură atât de mare, hrumphul era surprinzător de rapid. Jar Jar era destul sigur că îl putea ajunge din urmă, dar nu ştia cum va putea să oprească puternicul animal.

— Tusa opresste din fugă! strigă Jar Jar după hrumph, ceea ce făcu doar ca animalul să alerge şi mai repede.

Jar Jar văzu hrumphul trecând printre uşile care duceau la cantină. Până intră el în cameră, hrumphul răsturnase mai multe mese, trecuse printr-un alt set de uşi şi intrase în tubul următor. Alergă mai repede după hrumph, apoi intră în panică când dădu un colţ şi fugi prin tubul alăturat. Jar Jar iubea mâncarea, aşa că era foarte familiarizat cu dispunerea zonei din jurul cantinei. Ştia că tubul alăturat se termina cu un portal care oferea acces direct la lac. Dacă nu va opri hrumphul înainte să ajungă la portal, animalul ar putea trece dincolo de bula care înconjura Centrul. Şi dacă hrumphul va părăsi bula, se va îneca. Jar Jar fugi şi mai repede.

Când se apropie de intersecţia pasajului, auzi un sunet puternic de după colţ.

Oare hrumphul tocmai trecuse prin portal? Luă curba prea repede şi îşi pierdu echilibrul, căzând de-a rostogolul prin tubul de trecere alăturat, unde se izbi de perete. Ameţit, se uită spre capătul pasajului, unde hrumphul stătea tăcut pe podea.

O lumină de securitate era aprinsă în roşu, indicând că portalul bulei era blocat. Abia atunci îşi aminti Jar Jar că uşile erau blocate atunci când Centrul era închis. Se ridică şi examină aninalul căzut. Hrumphul intrase cu capul în câmpul transparent de energie şi ricoşase înapoi în tubul de trecere. Jar Jar se temea ca nu cumva bietul animal să-şi fi rupt gâtul. Din fericire, hrumphii erau creaturi solide şi puternice. Se auzi un pufnet puternic din nările hrumphului şi animalul se ridică încet în picioare. Se uită la Jar Jar şi îşi scutură capul cu coarne negre.

— Hei, ho ho, râse Jar Jar. Tusa norocos, prosstovane! Tusa dat cu capul de capăt. Acum, eusa duc înapoi la tusa, înainte ca eusa intră în belea.

Jar Jar trebui să recunoască faptul că dacă un astfel de accident trebuia să se întâmple, nu s-ar fi putut întâmpla într-un moment mai potrivit. Din moment ce unitatea era închisă, nu va şti nimeni că lăsase, accidental, să-i scape un animal.

Gunganul întinse cu grijă mâna pentru a apuca hrumphul de setul inferior de coarne. Dar chiar când mâinile lui atinseră hrumphul, începu să urle o alarmă de urgenţă: OOUUP OOUUP OOUUP OOUUP!

— Oh, nu! se plânse Jar Jar. Ce întâmplă?!

În timp ce alarma suna, ceva aflat în apa din afara portalului îi atrase atenţia lui Jar Jar – era un hohokum cu burtă lată, o creatură amfibiană care se găsea în mod normal în mlaştinile lui Naboo. Dar acesta nu era un hohokum obişnuit. Era de două ori mai mare decât media, avea nişte colţi neobişnuit de lungi şi părea să posede o înţelepciune bătrânească în ochii săi somnolenţi. În ciuda experienţei sale limitate în Centru, Jar Jar recunoscu animalul ca fiind Marele Hohokum, un exemplar bătrân de peste patru secole. Marele Hohokum se întâmpla să fie una dintre cele mai importante creaturi din Centru, a doua doar după...

— Ucigaşii opee[3] pitici de mare! icni în timp ce-i zări pe Vink şi Nink, faimoasa pereche de monştri puternic blindaţi ai grădinii zoologice, înotând pe lângă portal.

Ucigaşii opee pitici aveau mai puţin de jumătate din mărimea omologilor lor, structura lor genetică împiedicându-i să crească mai mari. Păreau să se bucure de libertate. Fură urmaţi de un dianoga[4] albinos, trei fanbacki[5] cu coadă lată şi mai mulţi daggert[6] uriaşi. Toate erau forme rare de viaţă acvatică. Jar Jar clipi, neîncrezător, apoi se întrebă cu voce tare:

— Cum ajunss toate animale asstea rare lângă bule?

Jar Jar îşi lipi faţa de portalul transparent pentru a putea privi spre bulele cu acvarii. Dar, în loc să vadă bule, văzu doar ansambluri utanod goale, suspendate în apă. Toate ar fi trebuit să susţină bule cu acvarii. Ridică din umeri. În ceea ce îl privea, treaba sa era să o facă curăţenie după animale. Poate că mutase cineva bulele cu acvarii sau poate că directorul Centrului eliberase creaturile în mod voit.

Se gândi că era problema altcuiva şi că s-ar ocupa paznicii de securitate,

---

[3] Ucigaşul opee de mare – creatură care se ascunde în abisurile lui Naboo. Este un amalgam de trăsături evolutive găsite la alte animale. Are armură şi membre precum un crustaceu, dar are maxilare masive, articulate, la fel ca peştii. Este un vânător tăcut, care aşteaptă, de obicei, agăţat nemişcat de crăpăturile stâncilor. Când observă o pradă gustoasă, o prinde cu limba sa lungă şi lipicioasă, după care trage prada care se zvârcoleşte în gura plină cu rânduri duble de dinţi.

[4] Dianoga – cefalopode mari, omnivore, de pe planeta Vodran din Roiul Si'Klaata. Deşi sunt primitive, sunt de fapt fiinţe gânditoare, iar unii dianoga sunt chiar sensibili la Forţă.

[5] Fanback (spate cu creastă) – amfibian cu sânge rece de pe Naboo. Are o creastă mare, dorsală. Trăieşte mai ales în apă, deşi iese la suprafaţă pentru a-şi depune în noroi ouăle mari, cu coajă dură.

[6] Mee – cunoscut şi ca daggert – peşte otrăvitor de pe Naboo. Este rotund, dar plat, cu solzi negri şi galbeni şi un set de spini otrăvitori care îi ies din zona centrală. Cu modelul său diagonal în dungi, se poate camufla şi se poate ascunde în mediul înconjurător, cum ar fi ierburile marine şi stuful.

dacă ar fi probleme reale. În afară de asta, Jar Jar încă mai avea treabă de făcut. Încă trebuia să ducă hrumphul înapoi în cuşcă şi, cu cât mai repede, cu atât mai bine.

Capitolul 2

Îi trebuiră mai puţin de zece minute lui Huff Zinga, directorul Centrului de Cercetare Zoologică Otoh Gunga, ca să identifice vinovatul responsabil de dezastrul din acvariu. Era o simplă chestiune de raţionament deductiv: paisprezece dintre cei cincisprezece hrumphi fuseseră găsiţi liberi prin grădina zoologică; doi dintre ei intraseră în camera de comandă, loviseră computerul principal la bulelor şi deschiseseră bulele cu acvarii. Cel de-al cincisprezecelea fusese găsit pe savana hrumphilor, mestecând leneş câteva tentacule de ferigi.

Lângă el se afla un Gungan adormit. Jar Jar Binks.

Jar Jar fusese epuizat după ce readusese singurul hrumph în cuşca sa.

Când o pereche de gardieni îl treziră cu duritate din somn, el spuse:

— Ce nepoliticoss!

În loc să-l predea autorităţilor, furiosul Huff Zinga alese să-l închidă pe Jar Jar în cuşca hrumphilor pentru tot restul zilei. Apoi cercetătorii şi îngrijitorii munciră non-stop pentru a recupera exemplarele scăpate şi a înlocui bulele pierdute. Ucigaşii opee pitici de mare şi Marele Hohokum încă lipseau, dar când fanbackii şi daggertii uriaşi fuseseră găsiţi nevătămaţi, Huff Zinga se gândi să sărbătorească dându-l pe Jar Jar de mâncare grankilor cu dinţi sabie. Directorul Centrului hotărî în cele din urmă că o aftfel de moarte ar fi prea blândă pentru îngrijitorul iresponsabil, aşa că puse Forţele de Securitate Gungane să îl ducă pe Jar Jar la Boss Nass.

Purtând cătuşe, Jar Jar fu condus de patru gărzi Gungane, ce purtau suliţe energetice, la bula care conţinea Camera de Consiliu Turnul Înalt, unde era în sesiune Consiliul Repezentanţilor. Boss Nass, care era bine făcut, stătea aşezat pe un scaun ridicat în centrul unui balcon înalt. Era înconjurat de patru oficiali Gungani cunoscuţi sub numele de Reprezentanţi. Unul dintre ei era Rep Teers, care era responsabil pentru alimentarea cu energie electrică care susţinea bulele din Otoh Gunga. Deşi bulele Centrului fuseseră restaurate, Rep Teers tot mai era jenat că fusese atât de uşor distruse. Vederea lui Jar Jar Binks îl umplu de supărare. Ţinându-şi vocea calmă, Rep Teers se ridică, se întoarse spre Boss Nass, şi spuse:

— Escuze, Boss, dar eusa programat să plec cu bongo la întâlnire cu ingineri de bule la arena nouă din Lac Umberbool.

O să-l lase pe Boss Nass să se ocupe de Jar Jar.

Boss Nass îşi putu da seama că era mai bine să-l lase pe Rep Teers să plece, aşa că aprobă din cap. În timp ce acesta ieşea din sala de consiliu, Boss Nass se uită în jos la Jar Jar şi se încruntă. Conducătorul lui Otoh Gunga se simţea jenat pentru că se gândise că Jar Jar ar putea lucra la Centrul de Cercetare Zoologică. Iar Boss Nass ura să se simtă prost, mai ales în faţa soldaţilor şi a Reprezentanţilor săi.

— Assta nu bine, Binks, strigă Boss Nass. Prea mult zile, eusa lăsat ssă sscape tusa. Dar acuzassie împotriva ta foarte sserioasă. Tusa acuzzat lăssat hrumphi sscăpat ssi ssparge bule ahvariu. Ce sspune tusa?

— Vina meu pentru lăssat deschiss trapa la cusscă hrumphi, răspunse Jar Jar. Eusa lass la mila curte judecată. Eusa foarte foarte rău pare.

— Pare rău? se încruntă Boss Nass. Jar Jar, tusa cel mai rău Gungan în tot Naboo.

Jar Jar nu era sigur cum să răspundă. Îşi înclină capul în lateral, în timp ce se gândea profund, apoi spuse:

— Dacă bine gândessc, putea mult mult rău fie.

— Mai rău?! scuipă Bos Nass.

Cu atâtea dintre creaturile Naboo pe cale de dispariţie încă libere, nu vedea cum ar fi putut fi mai rău.

— Ce tusa vrei spune, mai rău?!

— O, mult mult rău! răspunse Jar Jar. Imaginează dacă hrumphi dat pesste computer care controla bule pentru mamifere rare care aer resspiră. Resspiratori de aer înecat. Esste noroc că doar bule de acvariu sstricat. Ssi, noroc că nimeni nu lovit!

Boss Nass îşi putea crede cu greu urechilor. Desigur, accidentul ar fi putut fi mult mai rău dacă hrumphii ar fi distrus computerele care controlau bulele pentru exemplarele care respirau aer, dar el considera că acest lucru este irelevant.

— Fapt rămâne, axident assta nu trebiua ssă întâmple, declară el. Doar din ressspect pentru mama ssi tata tusa, eusa nu dat ordin tusa fii bătut.

Umerii lui Jar Jar se încovoiară, iar el se uită în jos la cătuşele sale. Se simţea întotdeauna trist când îi amintea cineva de mama şi tatăl său. Dar, cel puţin, nu avea să fie bătut. Îşi ridică pedunculii oculari către Boss Nass şi aşteptă verdictul.

— Jar Jar Binks, spuse Boss Nass. Tusa găsit vinovat de ameninţare pentru Otoh Gunga. Eusa pun la tusa perioada probă. Dacă tusa face axidente restul anului, tusa definitiff alungat din Otoh Gunga.

Jar Jar înghiţi. Pentru orice alt Gungan, un an era prea mult timp ca să evite un accident. Pentru Jar Jar, era practic imposibil. Totuşi, îi fu recunoscător lui Boss Nass pentru că îi mai dădea o ultimă şansă.

— Mulssam tusa, Boss Nass, Onorate, spuse Jar Jar cu o plecăciune. Crezând că procesul se încheiase, Jar Jar îşi ridică încheieturile prinse în cătuşe şi adăugă: Dacă eusa nu intră necazuri, poate acum este bun moment gardieni sscoate cătusse?

— Eusa nu terminat, Jar Jar Binks, spuse Boss Nass şi le făcu semn celor patru gardieni să blocheze calea lui Jar Jar.

Dar Jar Jar încă nu se spălase după captivitatea sa cu hrumphii, aşa că gardienii păstrară distanţă.

— Fincă tusa făcut pagube la Centru de Cercetare Zoolozică Otoh Gunga, continuă Boss Nass, eusa pedeapssă tusa şase luni muncă ssilnică.

— Muncă ssilnică?! repetă Jar Jar. Se îndoia că va supravieţui şase ore de muncă silnică, darămite şase luni. Mai greu decât curăssat caca la grădină zoolozică?

— Maxi greu, şuieră Boss Nass. Tusa duss la Cariera.

Simpla menţionare a Carierei îl făcu pe Jar Jar să tremure. De secole, grota subacvatică nu fusese altceva decât un loc izolat de pedeapsă, situat lângă marginea nucleului. Acolo, condamnaţii ciocăniseră bolovanii mari transformându-i în granule de nisip, apoi topeau nisipul înapoi în bolovani mari, apoi repetau procesul iar şi iar. Era o pedeapsă atât de oribilă încât Gunganii creaseră locuri mai bune prizonieri. Cariera nu mai fusese folosită de peste trei generaţii, dar rămăsese locul unde părinţii Gungani ameninţau în glumă să-i trimită pe copiii mai răi.

— Da'... da'..., se bâlbâi Jar Jar. Eusa crezut Cariera încissă ssi abandonată.

— Assta adevărat, recunoscu Boss Nass. Dar noisa deschidem doar la tusa.

Capitolul 3

Jar Jar Binks fu escortat de cei patru gardieni şi de Boss Nass până la cea mai apropiată incintă, un port de andocare, în formă de bulă, pentru navele subacvatice. Comandantul Wollod, un ofiţer Gungan slab, cu mustăţi scurte pe buza superioară, îi aştepta. Luă poziţie de drepţi atunci când se apropie Boss Nass.

Acesta aprobă din cap către Wollod şi ordonă:

— Pregătiţi maxi-rapid de plecare bongo pentru transport Mare Armată.

— Nu sse poate, Boss Nass, răspunse Wollod. Căpitan Tarpals luat Transportul Armatei ca ssă merge să caute fiare alea sscăpate.

Boss Nass pufni. Accidentele lui Jar Jar aveau tendinţa de a avea efecte pe termen lung şi incidentul de la Centrul de Cercetare nu făcea excepţie.

— Deci nu esste bongo armată, dădu din umeri Boss Nass. Noisa luăm heyblibber Reprezentanssi.

— Assta prea târziu, răspunse Comandantul. Rep Teers plecat în heyblibber. Plecat să inspecteze arena bulă de festival la Lac Umberbool. Noisa are doar trei nave. Primul, esste bongo tribulă. Doi, esste bongo tribubble pentru miliţia. Trei, esste heyblibber la dumneavoasstră.

Boss Nass se strâmbă. Ar fi vrut ca periculos de stângaciul Jar Jar să fie supravegheat de cei patru gardieni într-un bongo pentru Transportul Armatei, dar bongourile tribulă disponibile erau proiectate doar pentru un pilot şi doi pasageri. Heyblibberul privat al lui Boss Nass era un bongo de lux, de epocă, care putea găzdui cu uşurinţă două duzini de soldaţi, dar nu voia să rişte nicio pagubă la nepreţuitul său submersibil.

— Noisa luat una bongo, decise repede Boss Nass.

— Carele? întrebă Comandantul Wollod.

Bongoul miliţiei avea avantajul unui sistem de arme şi a culorilor de camuflaj, dar bongoul standard – nestingherit de armamentul greu – era o navă mai rapidă.

— Dacă tusa esste pilot, Comandant Wollod, eusa las tusa alege bongo. Boss Nass se întoarse spre gardianul conducător şi spuse: Eusa iau cheie la cătuşe.

Cei patru paznici schimbară expresii nedumerite, apoi gardianul principal îşi drese glasul.

— Maxi-iertare de întrebări, Boss, spuse gardianul principal în timp ce îi întindea cheia conducătorului lui Otoh Gunga, da cine păzesste Jar Jar Binks?

Boss Nass se uită la prizonierul încătuşat.

— Eusa, perssonal, păzesste Binks, declară Boss Nass în timp ce punea cheia în buzunar. Vreau fie ssigur că nu axidente de aici la Carieră!

* * *

Bongoul tribulă proiectat de Gungani avea o lungime de cincisprezece metri. Propulsat prin rotirea tentaculelor electromotoare, întregul vas semăna oarecum cu o creatură marină mecanică. Erau trei compartimente acoperite cu bulă pentru pasageri, câte unul pe fiecare aripă şi unul pe botul navei. Compartimentele de pe aripi erau încărcate cu provizii, iar compartimentul de pe bot adăpostea cabina de pilotaj în care se aflau cei trei Gungani.

Boss Nass stătea incomod în scaunul navigatorului. În stânga lui, comenzile navei erau în mâinile capabile ale Comandantului Wollod, care adusese două arme: o suliţă energetică şi un neutralizator cu ţeavă scurtă. Încordat pe bancheta

din spate, Jar Jar Binks stătea într-o tăcere uluită, încercând să-şi relaxeze braţele, astfel încât cătuşele să nu-i mai rănească încheieturile. În orice alte circumstanţe, Jar Jar s-ar fi putut bucura pentru plimbarea într-un bongo. În cazul ăsta, însă, era năucit. Nici măcar nu observase dacă părăsiseră Otoh Gunga în bongoul standard sau în cel al miliţiei, şi nu putea să-şi dea seama nici după diferenţele din interiorul navei.

Jar Jar se uită peste umerii lui Wollod şi Boss Nass, prin bula hidrostatică a cabinei de pilotaj. Luminile de navigaţie ale submarinului tăiau prin apa tulbure şi luminau periculosul lanţ muntos subacvatic care marca traseul către Carieră. Coloanele înalte, răsucite, de plante acvatice erau de asemenea vizibile şi păreau să alunece pe lângă bongo în timp ce acesta se înclină spre o prăpastie adâncă.

Bula cabinei bongoului funcţiona pe acelaşi principiu ca şi zonele portal de pe bulele de habitat ale oraşului Otoh Gunga. Obiectele solide puteau trece, cu relativă uşurinţă, înainte şi înapoi prin bula cabinei. Pentru un moment, Jar Jar se gândi să scape prin bula cockpitului, dar respinse imediat ideea. Chiar dacă scăpa, se îndoia că va supravieţui prea mult în apropierea regiunii periculoase a nucleului, mai ales că purta cătuşe.

Trecuse aproape o oră de când bongoul părăsise Otoh Gunga şi Jar Jar ştia că se aflau la doar câteva minute distanţă de temuta sa destinaţie. Îşi dori ca incidentul de la Centrul de Cercetare să nu se fi întâmplat niciodată, ca totul să fie un vis teribil din care se va trezi curând. Închise ochii, apoi îi deschise din nou. Fără noroc. O lumină clipi pe consola de comunicaţii a bongoului, urmată de o explozie de paraziţi.

— Boss Nass! trosni o voce de Gungan din unitatea de comunicaţii. Aici Goodrow Neb Nob de la Trafic Control Otoh Gunga. Senzori detectează cutremur, cinci kilometri sud-vest de poziţia dumneavoastră. Furtuna subacvatică poate îndreaptă spre voi. Voisa luaţi măssuri defenssive sau revine la Otoh Gunga imidiat.

Jar Jar Binks nu ştia cum să reacţioneze la aceste informaţii. O parte din el era bucuros că drumul spre Carieră era întrerupt, dar posibilitatea unei furtuni subacvatice era înfricoşătoare. Jar Jar îşi mişcă încheieturile în timp ce strângea centura de siguranţă care îl lega de scaun.

Comandantul Wollod ridică un ecran de vizualizare care arăta o hartă de navigaţie a regiunii. Zona cutremurului se afla în imediata apropiere a noii Arene Festival din Lacul Umberbool. Boss Nass se aplecă spre unitatea de comunicaţii şi spuse.

— Neb Nob! Tusa trimiss avertisment lu' Rep Teers la Arenă Festival?

— Noisa pierdut comunicaţii cu Arena Festival şi heyblibber, răspunse Neb Nob. Noisa crede că cutremur poate stricat comunicaţii la zonă.

Boss Nass se uită la Comandantul Wollod.

— Cine altcineva esste în heyblibber afară de Rep Teers?

Comandantul Wollod înghiţi cu greu înainte să răspundă.

— Pilot la heyblibber esste Maior Fassa.

Declaraţia lui Wollod fu urmată de o scurtă tăcere. De pe bancheta din spate, Jar Jar putea vedea degetele lui Boss Nass strângându-se pe comunicator. Jar Jar nu auzise niciodată de Maiorul Fassa, dar avea impresia că numele îi aducea un oarecare disconfort lui Boss Nass.

— Croaziera de plăcere acum misiune oficial de salvare! declară Boss Nass în timp ce mărea harta de navigaţie de pe ecranul de vizualizare.

Din poziţia actuală a bongoului, cea mai directă rută către Arena Festivalului era prin prăpastia care trecea pe lângă intrarea în Carieră. Boss Nass îi arătă harta Comandantului Wollod şi spuse:

— Noisa ia cel mai rapid cale spre Lacul Umberbool.

— Sstai assa, Boss! îl întrerupse Comandantul Wollod. A arătă spre o lampă de avertizare galbenă care se aprindea intermitent lângă indicatorul senzorului de

navigaţie. Senssori spune că furtuna o ssă loveasscă maxi-rău.

— Când? întrebă Boss Nass.

Ca răspuns, un sunet ca un tunet puternic gemu din adâncuri şi deveni tot mai puternic. Deodată, un zid întunecat de apă şi nisip care se agitau căzu peste bongo, trimiţând nava într-o cădere necontrolabilă. Comandantul Wollod trase cu putere înapoi de manşă, dar în timp ce bongoul se rostogolea, se lovi puternic cu capul de consola de comunicaţii. Corpul lui Wollod deveni inert şi căzu peste manşă.

— Wollod! strigă Boss Nass. Îndreaptă aripi de scufundare!

— Eusa cred Comandant Wollod esste duss! observă Jar Jar de pe bancheta din spate în timp ce încerca să-şi împiedice propriul cap să se lovească de rama bulei cabinei. Se pare că Wollod a bubuit ssi comunicaţiile. Lass-mă ssă sscap de cătusse! Eusa înotat! Dzei, eusa o ssă sstrivessc!

— Închide gaura cu vorbărie! mârâi Boss Nass în timp ce încerca să împingă corpul inconştient al lui Wollod de pe comenzi. Nimeni nusa sstrivesste dacă nu sspun eusa!

O alarmă începu să bipăie puternic în cabină. Neputând vedea nimic decât întunericul rostogolitor din afara bongoului, Jar Jar aruncă o privire dincolo de agitatul Boss Nass, la indicatorul oval al senzorului de navigaţie. Nu era foarte priceput la citirea senzorilor, dar din puţinul pe care-l ştia el, se părea că valul seismic mătura bongoul către lanţul muntos.

— Oooiii! se plânse Jar Jar. Assta esste rău-rău!

Fără vreun avertisment, un curent foarte puternic izbi tribordul bongoului, trimiţând nava într-o scufundare ameţitoare. Generatorul de câmp hidrostatic scoase un ţipăt mecanic în timp ce pasagerii erau aruncaţi prin interiorul cabinei înguste.

În timp ce bongoul se îndrepta şi mai repede spre munţi, mai rămăsese conştient doar un singur Gungan.

Acesta întinse mâna, disperat, după comenzi.

Capitolul 4

Jar Jar Binks nu putea crede ce ghinion avea. Era în cătuşe, Boss Nass şi Comandantul Wollod erau inconştienţi, iar bongoul lor tribulă era prins într-o furtună subacvatică turbulentă. Nu putea vedea altceva decât noroi şi nisip în afara cabinei, iar senzorii submersibilului indicau că bongoul se îndrepta spre un lanţ muntos subacvatic.

Mişcându-şi încheieturile legate dintr-o parte în alta, Jar Jar îşi desfăcu rapid centura de siguranţă şi se aplecă înainte, plasându-se între cele două scaune din faţă. Avea o experienţă limitată cu bongourile, dar ştia că în caz de urgenţă cabina de pilotaj putea să fie ejectată ca o capsulă de evacuare. De vreme ce bongoul se rostogolea rapid aproape de munte, Jar Jar se temu că ar putea lansa cabina de pilotaj direct într-un perete de stâncă.

Localiză ceea ce credea că este sistemul automat de ghidare al navei şi apăsă un comutator. Spre disperarea lui, comutatorul făcu să se retragă în botul navei aripile de scufundare, făcând bongoul să se rostogolească şi mai repede. Cu capul lovindu-se de marginea dură a ramei bulei cabinei, Jar Jar puse comutatorul înapoi la locul său, împinse comenzile navigaţionale şi speră să scape cu bine.

Nava continuă să se rostogolească, iar Jar Jar împinse şi mai tare acceleraţia în timp ce întorcea bongoul în direcţia rostogolirii. În mod miraculos, bongoul se îndreptă şi încetini până se opri. Jar Jar încă nu putea vedea prea multe în afara cabinei, aşa că se holbă la monitorul senzorului. Pe senzori, văzu o mică imagine a bongoului, plutind între două linii înclinate. Jar Jar ghici că senzorul indica faptul că bongoul plutea într-o prăpastie subacvatică, între două stânci înalte. O lespede lată ieşea din stânca de la tribord.

Dintr-o dată, pe senzorii submarinului apărură două obiecte mari. Ambele obiecte coborau de sus. Pe ecranul senzorului clipiră mai multe informaţii şi Jar Jar realiză că obiectele erau nişte bolovani gigantici – de câteva ori mai mari decât bongoul – probabil desprinşi din vârful prăpastiei de furtuna puternică.

— Oi, voi dzei! icni Jar Jar.

Cu mâinile încă în cătuşe şi cu ochii largi urmărind ecranul senzorului, trase înapoi de comenzi, încercând să direcţioneze bongoul sub lespedea lată. Bongoul alunecă sub lespede chiar în momentul în care cei doi bolovani se izbiră de prăpastie. Jar Jar închise ochii şi strânse din dinţi la sunetul impactului de deasupra lui.

Nisipul zdrobit căzu în afara cabinei de pilotaj, aşezându-se pe fundul lacului. La început, Jar Jar crezu că furtuna se potolise şi că trecuse pericolul, dar apoi senzorii submarinului indicară că cei doi bolovani nu erau singurele pietre care se prăbuşeau din munţii subacvatici. Furtuna provocase o avalanşă masivă, iar prăpastia era complet blocată de mai multe straturi de roci mari şi grele.

Jar Jar fu uşurat că avalanşa nu lovise bongoul, dar nu mai era sigur cum să procedeze. Nu exista nicio modalitate de a folosi prăpastia ca traseu spre Arena Festivalului din Lacul Umberbool. Se uită la corpul inconştient al lui Boss Nass.

— Eusa nu crezut niciodată eusa spun assta, Boss, mormăi Jar Jar, dar eusa ssperă tusa trezesste ssi face ceva desstept. Ce poate face eusa? Eusa blocat în cătusse asstea...

În acel moment, Jar Jar îşi aminti de cheia pentru cătuşe. Îşi băgă ambele mâini în buzunarul lui Boss Nass, recuperă cheia, şi desfăcu rapid mecanismul de blocare. Zâmbi în timp ce-şi masa încheieturile eliberate şi îşi îndoia degetele. Deşi era nervos în legătură cu găsirea unei căi de ieşire din prăpastie, abia aştepta să

pună mâna pe comenzile bongoului.

Cu mult efort incomod, Jar Jar îl trase pe Comandantul Wollod de pe scaunul pilotului şi îl transferă pe bancheta din spate. După ce Wollod fu prins în centurile de siguranţă, Jar Jar se duse la consola de comandă şi încercă să se familiarizeze cu diferitele comutatoare şi butoane, încercând să-şi calmeze panica. Nu voia să moară! Bănuia că bongoul era echipat pentru a lansa o baliză de urgenţă. Baliza putea furniza informaţii de urmărire pentru a ajuta Otoh Gunga să localizeze bongoul.

Sistemul de comunicaţii era deteriorat, dar restul părea să fie complet operaţional. Singura problemă era scoaterea balizei din prăpastie.

Jar Jar înghiţi în sec şi privi prin cabină spre straturile de pietre căzute care închideau prăpastia. Doar printr-un noroc chior, găsi un mic decalaj între două dale mari de piatră. Decalajul părea suficient de mare pentru a permite trecerea balizei de semnalizare de urgenţă. Privind consola de control, Jar Jar încercă să localizeze butonul care ar fi lansat baliza. Erau zeci de butoane şi aproape toate purtau câte o pictogramă care reprezenta funcţia butonului. Dar niciuna dintre ele nu arăta ceva de genul unei balize de urgenţă. În realitate, Jar Jar nici măcar nu era sigur că ar fi recunoscut un astfel de buton dacă l-ar fi văzut. Apoi observă cinci butoane roşii nemarcate. De vreme ce erau roşii, Jar Jar fu destul de sigur că butoanele acelea urmau să fie utilizate doar în caz de urgenţă (şi asta era una!), dar încă nu ştia ce buton putea lansa baliza. Cu mâna dreaptă îşi acoperi ochii în timp ce mâna stângă plutea peste butoanele roşii. Pregătindu-se să lovească la întâmplare un buton, dădea din degetul arătător stâng în timp ce şoptea un simulacru de numărătoare inversă pe care şi-o amintea vag din copilărie: Ipsee, mipsee, monsee... mope! La ultimul cuvânt, Jar Jar lovi cu degetul în jos.

Interiorul bongoului fu instantaneu umplut de bocetele unei sirene puternice. Mâinile lui Jar Jar zburară peste urechi şi, când se uită în jos la butoanele roşii, îşi dădu seama că habar nu avea ce buton apăsase. Lovi frenetic fiecare buton.

Mai întâi activă şi dezactivă un set de lumini intermitente de urgenţă. Apoi mări volumul sirenei, ceea ce îi aruncă urechile fâlfâind spre spatele capului. Apăsă din nou acelaşi buton şi sirena se opri. Cu zgomotul sirenei încă răsunându-i în cap, Jar Jar mormăi:

— Assta button esste bombă rău la mine!

Jar Jar se pregăti în timp ce apăsa un alt buton, apoi auzi un sunet minunat în timp ce baliza de urgenţă se lansa din burta bongoului. Îşi întinse gâtul pentru a privi prin bula cabinei şi văzu baliza în formă de glob ridicându-se prin golul dintre stânci şi părăsind prăpastia. Îşi strânse pumnii, sperând că Centrul de Control al Traficului Otoh Gunga va repera în curând semnalul balizei şi va trimite o echipă de salvare.

Nu doar nerăbdarea era cea care îl făcea pe Jar Jar să nu poată aştepta să vină echipa de salvare. Cu cât se gândea mai mult la numeroasele tone de stânci îngrămădite peste prăpastie, cu atât mai mult îşi imagina ororile unei alte avalanşe. Îşi imagină, de asemenea, cât de recunoscător ar fi fost Boss Nass dacă Jar Jar ar putea duce bongo la Arena Festivalului sau dacă salva heyblibberul Reprezentanţilor. Jar Jar ar fi un erou! Nu ar mai trebui să meargă la Carieră...

Aproape delirând la ideea unui Boss Nass recunoscător, Jar Jar se întrebă dacă nu ar trebui, de asemenea, să încerce să recupereze creaturile marine pierdute. Se uită la Boss Nass şi la Comandantul Wollod. Amândoi erau încă inconştienţi, dar păreau să respire constant. Acum era momentul oportun ca să încerce să găsească o cale de ieşire din prăpastie. Testând comenzile, Jar Jar spori puterea luminilor de navigaţie ale bongoului şi scană pereţii prăpastiei. Luminile submersibilului dezvăluiră intrarea mare, zimţată, a unei peşteri. Verifică harta de navigaţie şi observă că peştera ducea la Carieră. În ciuda furtunii şi a avalanşei, Jar Jar dăduse peste intrarea temutei sale destinaţii.

Simţi că-l cuprinde frigul pe spinare. Pe când era tânăr, auzise toate

basmele despre Carieră. Crezuse că instructorul său avea o plăcere sadică în înspăimântarea elevilor săi cu poveşti despre închisoarea subacvatică din care nu se putea evada.

Cu excepţia cavernei, hărţile nu dezvăluiau nicio altă cale de acces spre Carieră, iar furtuna şi avalanşa îl lăsaseră pe Jar Jar cu un număr limitat de opţiuni. Se părea că singura cale de ieşire din prăpastie era să pătrundă în peşteră şi meargă la Carieră.

Deşi motorul bongoului era în aşteptare, nava se mişca încet prin apă, deviind spre gura peşterii. Jar Jar ştia că apa care îl trăgea spre cavernă însemna că era posibil să existe un fel de curent. Decise să stea cuminte şi să se bucure de plimbare.

Bongoul intră în cavernă. Jar Jar aţinti luminile de navigaţie ale submarinului de-a lungul peşterii largi, pline de apă. Bongoul abia intrase douăzeci de metri în peşteră, când întregul vehicul coborî brusc şi dur spre dreapta. Jar Jar bănui că aripile electromotoare ale submarinului se blocaseră de ceva aflat în peşteră şi scană întunericul de sub navă.

Bongoul nu se prinsese de nimic. De fapt, era ceva care prinsese bongoul.

Era un peşte colo gigantic, cu gheare.

Capitolul 5

Lung de şaizeci de metri, peştele colo cu gheare era un prădător serpentin cu colţi, uşor de remarcat prin maxilarul său extensibil, care îi permitea să înghită prăzi mai mari decât propriul cap. Dacă Jar Jar nu va putea elibera bongoul dintre fălcile monstrului, acesta l-ar distruge şi ar devora pe toată lumea din interior. Sperând să avanseze în peşteră, Jar Jar apucă comenzile şi împinse la maxim acceleraţia, dar o trecu accidental pe direcţia inversă. Fu surprins când bongoul dădu înapoi cu o explozie bruscă de viteză, dar peştele colo fu şi mai surprins. Capul monstrului se trase în lateral, în timp ce era împins înapoi, lovindu-se puternic de peretele peşterii.

Jar Jar trecu bongoul pe mers înainte şi acesta prinse viteză rapid, lăsând un siaj de bule în urma sa. În spate, peştele colo se propti de zid şi împinse, înotând rapid după bongo. Îşi lovi capul de submersibilul neînarmat, iar Jar Jar trase din greu spre dreapta pentru a preveni lovirea bongoului de peretele cavernei. Încercă să scape de sentimentul tot mai mare de panică, apoi renunţă şi ţipă. Nu-i mai păsa dacă Boss Nass sau Comandantul Wollod se trezeau şi îl auzeau. Voia doar să iasă odată din peşteră.

Brusc, caverna urcă într-un unghi ascuţit. Jar Jar trase înapoi de comenzi şi bongoul o luă în sus. Peştele colo cu gheare nu fu atât de norocos şi se izbi cu capul de fundul cavernei. Dacă Jar Jar nu ar fi ţipat în tot acest timp, ar fi putut chiui de bucurie. Îşi dădu seama că peştele colo pusese capăt urmăririi şi încercă să respire mai calm. Bongoul continuă să se ridice de-a lungul peretelui înclinat al cavernei.

În mod ciudat, nivelul apei începu să scadă până când ajunse să fie doar până la jumătatea peretelui peşterii, apoi peştera se îndreptă. Acum erau deasupra nivelului mării. Bongoul se ridică să plutească la suprafaţa apei, iar partea de deasupra aproape că atingea tavanul cavernei. Încă în siguranţă în cabină, Jar Jar văzu că bongoul plutea pe un râu rapid, aflat în interiorul peşterii. Curentul deveni tot mai rapid, iar Jar Jar auzi înainte un sunet puternic de apă curgând. În cele din urmă, găsise sursa curentului puternic.

Era o cascadă. Iar ei se îndreptau drept spre marginea ei.

Jar Jar studie rapid consola de control a bongoului. Îşi dori să nu se mai întâmple totul atât de repede, astfel încât să aibă timp să-şi seama de funcţia fiecărui comutator şi cadran. De asemenea, îşi dorea să existe un buton care să zică:

DACĂ TUSA APROPIE DE CASSCADĂ, APASSĂ ASSTA!

Evident, nu exista niciunul. Jar Jar tocmai era pe cale să închidă ochii şi să reînceapă să apese din nou pe butoane, când localiză pârghia de control pentru generatorul de câmp hidrostatic. Avu o bănuială că, dacă ar putea creşte energia din generator, ar consolida puterea câmpului de respingere a apei. Lovi pârghia exact când bongoul trecu peste marginea cascadei. Pentru o clipă, balonul cockpitului străluci intens. Apoi, nava căzu. Jar Jar îşi acoperi ochii.

Se auzi un pleoscăit puternic, şi bongoul se scufundă într-un bazin adânc. În mod incredibil, câmpul hidrostatic menţinu întreaga navă nevătămată. Jar Jar aruncă o privire la senzorii bongoului şi văzu că se aflau într-un bazin, într-o imensă cameră subterană, plină de aer.

Bongoul se scufundă repede până la fundul bazinului, unde se aflau douăsprezece orificii de scurgere. Deşi scurgerile aveau cu mult peste o sută de ani vechime, rămăseseră pe deplin funcţionale, scoţând apa din bazin înainte să se

poată umple din revărsarea cascadei. Fiecare orificiu de scurgere avea doar dimensiunea unui hublou mic şi împiedica orice cale de evadare pentru un Gungan adult sau un bongo tribulă.

Gurile de evacuare trăgeau de bongo în toate părţile, trimiţând vehiculul într-o rotire ameţitoare spre fundul bazinului. Jar Jar ştia că dacă nu aducea imediat bongoul la suprafaţa bazinului, nava s-ar fi rupt din cauza aspiraţiei puternice a gurilor de evacuare opuse.

Trase înapoi de comenzi, dar bongoul rămase în partea de jos a bazinului. Se întrebă de ce nu se ridica bongoul, apoi văzu pe consolă un semnal luminos de avertisment. Compartimentele care asigurau flotabilitatea bongoului se umpluseră până la refuz, iar greutatea apei îl trăgea în jos. Din fericire, comutatorul de control al flotabilităţii clipea şi el, de asemenea. Acţionând comutatorul, Jar Jar goli camerele şi bongoul începu instantaneu să se ridice.

— Eusa crede că eusa începe pricepe, îşi spuse el încântat.

Bongoul ieşi la suprafaţa bazinului la mică distanţă de cascadă. Jar Jar privi prin cupola hidrostatică, cercetând camera subterană. Pereţii înalţi, stâncoşi, duceau la un tavan boltit, natural, care susţinea greutatea multor stalactite conice. Stalactitele erau luminoase şi radiau prin toată camera o lumină galben-verzuie.

O bariera hidrostatică aflată deasupra şi de jur împrejur, ţinea marea afară.

Jar Jar ajunsese la Carieră.

Capitolul 6

În mod surprinzător, Jar Jar se minună de frumuseţea Carierei. Pe lângă stalactite, camera mai era iluminată şi de strălucirea cumulativă de peste o mie de plante woosa cu frunze lungi, foarte apreciate. Bongoul se îndreptă spre marginea bazinului, unde ajunse să se odihnească pe o plajă îngustă de nisip negru, cu granulaţie fină. Un copac cambylictus cu rădăcini groase creştea la marginea plajei, iar ramurile lui superioare umbreau bongoul de lumina stalactitelor. Arborele cambylictus era, de asemenea, apreciat de Gungani, pentru rădăcinile sale care aveau multe proprietăţi medicinale.

În ciuda călătoriei zbuciumate a bongoului prin cavernă şi a urletelor ocazionale ale lui Jar Jar, atât Boss Nass, cât şi Comandantul Wollod rămăseseră într-un somn adânc. Acum, că bongoul se afla într-un mediu înconjurător stabil, Jar Jar făcu tot ce putea mai bine pentru a-i examina dacă erau răniţi.

Comandantul Wollod avea o tăietură urâtă pe frunte. Jar Jar nu reuşi să găsească nicio trusă medicală în cabină, aşa că îşi dădu seama că trebuia să se uite în compartimentele de marfă de pe aripi. Întrucât compartimentele de marfă erau accesibile doar din afara bongoului, dezactivă generatorul de câmp hidrostatic, provocând dispariţia celor trei bule. Ieşi din cabină şi găsi trusa medicală în compartimentul din stânga. Nu-i venea să creadă, dar cineva uitase să pună bandaje înăuntru. Din fericire, îşi aminti de arborele cambylictus şi aruncă trusa medicală înapoi în compartimentul pentru marfă.

Din moment ce nimeni nu se îngrijise vreodată cu adevărat de Jar Jar, trebuise să înveţe multe trucuri pentru a avea singur grijă de sine. Văzuse trupele militare Gungane folosind coaja copacului cambylictus atât ca dezinfectant, cât şi ca bandaj.

Rădăcinile arborelui cambylictus erau chiar lângă bongo şi Jar Jar nu avu dificultăţi în a coji o fâşie lungă de scoarţă flexibilă dintr-o rădăcină. Urcă din nou în cabina de pilotaj a bongoului şi aşeză banda pe fruntea comandantului Wollod.

— Unnnn, gemu Boss Nass. Eusa are maxi-durere de cap.

— Fără misscare, îl avertiză Jar Jar, menţinându-şi vocea scăzută. Noisa în Carieră. Eusa tem că nu îndrăzneşte niciun plecat înapoi, pe unde noisa intrat.

Boss Nass deschise încet ochii, aruncă o privire spre silueta înclinată a lui Wollod, apoi întrebă:

— Elsa mortul?

Jar Jar clătină din cap şi îi răspunse:

— Nuu, elsa doar lessinat. Voisa nevoie de odihnă. Rămâne aici, iar eusa caută cale de sscăpare. Eusa întoarce cel mai repede possibil.

Boss Nass se uită suspicios la Jar Jar.

— Tusa nu încearcă sscape? întrebă el.

— He he he, râse slab Jar Jar. Assta bună, Boss. Nuu, eusa vreau doar ajut.

Boss Nass nu auzi răspunsul lui Jar Jar. Deja leşinase din nou.

Pentru călătoria către Carieră, Comandantul Wollod adusese două arme: o suliţă energetică şi un neutralizator. Jar Jar luă ambele arme din bongo şi aruncă peste umăr cureaua de transport a suliţei energetice. Verifică neutralizatorul şi văzu că era complet încărcat. Nu ştia dacă va avea nevoie de arme, dar credea că este mai bine să fie pregătit. Ieşi din cabina bongoului şi sări pe plaja îngustă. Sub picioarele lui goale, nisipul negru se mişcă cu un sunet metalic, de parcă ar fi fost compus din bile minuscule de rulmenţi.

Pe carena inferioară a bongoului, observă zeci de semne asemănătoare unui

inel. Semnele păreau a fi cauzate de ventuze, iar Jar Jar fu destul de sigur că o creatură cu tentacule se fixase de bongo destul de recent. În timp ce Jar Jar se întreba dacă ar fi putut intra vreo creatură în Carieră odată cu bongoul, nisipul îi alunecă de sub picioare, izbindu-l de bongo. Încercă să se reechilibreze, apoi văzu cum nisipul se ondulează şi se ridică într-o movilă mică, pe măsură ce o creatură se îndrepta spre suprafaţă. Un singur ochi peduncular apăru din nisip şi îl fixă pe Jar Jar cu privirea sa urâtă.

Îi aparţinea unui dianoga. Cunoscut şi sub numele de *calmar de gunoi,* dianoga putea fi găsit hrănindu-se cu gunoaie aproape oriunde în galaxie, dar acesta nu era un specimen obişnuit.

Acesta era exemplarul albinos de dianoga din Centrul de Cercetare.

Capitolul 7

Jar Jar se holbă la dianoga şi încercă să nu se mişte. Mai întâlnise dianoga în trecut, trăind pe fundul oraşului Otoh Gunga, în tomberoanele restaurantelor unde Jar Jar căuta uneori resturi de mâncare. Doar vederea unui dianoga urât era, de obicei, suficientă pentru a-l face să fugă, dar din moment ce acesta era exemplarul Centrului, se gândi să-l prindă. Gunganul îşi setă neutralizatorul la putere maximă. Deodată, creatura carnivoră sări pe plajă, dezvăluindu-şi cele şapte tentacule lungi, groase, cu piele albă. Dianoga ataca de obicei prada de dedesubt, trăgând-o în apa mică sau în nămol, dar creatura albinoasă părea mai mult decât pregătită să-l atace pe Jar Jar în câmp deschis. Gunganul ridică neutralizatorul şi se pregăti să tragă, dar unul dintre tentacule îi zbură arma din mâini. Dianoga îşi agită tentaculele din partea inferioară şi sări, lansându-şi corpul spre Jar Jar. Îl izbi în piept şi îl aruncă pe nisip. Fixat sub greutatea creaturii, Jar Jar nu reuşi să ajungă la suliţa energetică, dar o simţi apăsându-i spatele. Când dianoga deschise gura, disperatul Gungan apucă o mână de nisip negru şi o împinse pe gâtul creaturii.

Dianoga scoase un sunet îngrozitor, înghiţind încet nisipul. Jar Jar se întoarse rapid şi apucă neutralizatorul căzut. Apăsă pe trăgaci chiar în timp ce dianoga îşi înfăşura tentaculele pentru a sări din nou. Salva lovi secţiunea medie a dianogei, iar şocul făcu că toate cele şapte tentacule să se extindă spre exterior. Jar Jar eliberă declanşatorul neutralizatorului şi tentaculele dianogii, laolaltă cu ochiul peduncular căzură pe plajă. Gunganul făcu un pas precaut peste tentaculele moi şi puse o mână pe stomacul lat al dianogii. Găsi pulsul şi oftă uşurat. Dacă ar fi ucis accidental creatura, directorul Huff Zinga nu ar fi fost mulţumit.

Urcă înapoi în bongo şi găsi o plasă puternică în compartimentul de marfă. Se întoarse pe plajă, întinse plasa peste nisip, şi rostogoli dianoga peste ea. Pe măsură ce corpul dianogii se rostogolea, elibera un zgomot similar unui balon ce scăpa aer.

— Pfuu-iuu! tresări Jar Jar, dorindu-şi să-şi fi astupat nările. Uitându-se la dianoga prinsă, comentă: Destul de rău tusa maxi-urât, dar chiar mai rău tusa maxi-gazos.

În timp ce Jar Jar lega plasa de corpul bongoului, spera ca dianoga să fie ultima creatură pe care o întâlnea în Carieră. Părăsind bongoul, scană pereţii stâncoşi ai camerei subterane, căutând un pasaj care ar putea duce afară din Carieră. Sus pe un perete, văzu o fereastră mică încastrată chiar sub tavanul înclinat al camerei. Fereastra avea gratii şi părea să fi fost cioplită în perete. Jar Jar se întrebă dacă zidul ascundea un fel de cetate. Din cauza înălţimii ferestrei, nu părea să existe nicio modalitate de a ajunge la ea din afară. Fu atât de frustrat de situaţia sa, încât aproape că trecu pe lângă uşa cu ramă de piatră, parţial ascunsă de un buştean lung şi pietrificat şi de un grup de plante woosha luminoase.

Trecând pe lângă plantele woosha, Jar Jar ocoli buştenul şi studie uşa. Părea a fi făcută dintr-o singură bucată de lemn gros, fiind concepută pentru a aluneca în lateral, în perete. Jar Jar bănuia că de cealaltă parte era închisoarea propriu-zisă a Carierei. Puse mâinile pe uşă şi încercă să o împingă în perete. Când uşa nu se clinti, Jar Jar o inspectă mai atent şi găsi mecanismul metalic de blocare care fixa uşa de cadru. Deasupra uşii, căzuseră mai multe pietre, lăsând o gaură mare în perete. Se grăbi să urce până la gaura de deasupra uşii. Dar, odată ajuns acolo, descoperi că era plină cu frunzele verzi ale unei plante chak cu rădăcină

portocalie[7].

Jar Jar se uită la rădăcina comestibilă a plantei şi decise să curăţe locul.

— Buuun! mormăi el, mestecând rădăcina în timp ce rupea frunzele şi le arunca la pământ.

Lui Jar Jar îi plăcuse întotdeauna rădăcină chak, iar aceasta era deosebit de aromată. Se gândi că dacă va putea găsi mai multe plante chak, închisoarea în Carieră ar putea să nu fie chiar atât de rea. Lingându-şi buzele, se târî prin gaura curăţată şi sări jos în camera următoare. Un perete curbat de piatră se înfăşura în jurul unei podele circulare largi. Aşa cum bănuise Jar Jar, era o cetate veche. La fel ca plaja, interiorul cetăţii era iluminat de stalactite strălucitoare, dar aici lumina era estompată de prezenţa unui strat gros de lianele verzi care atârna din tavan până la podea. Pe peretele cilindric, numeroasele crăpături largi şi pietre dislocate indicau o bătălie care fusese dusă în interiorul camerei circulare.

Camera era, de asemenea, plină de obiecte albe mari, de formă ciudată, împrăştiate aleator pe podea. Jar Jar se întrebă dacă nu cumva erau piese sculptate, create probabil de foştii prizonieri ai Carierei. Uitându-se pe lângă obiecte spre partea îndepărtată a camerei, văzu o deschidere care ducea spre un coridor cu tavan jos. Îşi croi drum prin cameră, împingând deoparte lianele atârnate în timp ce păşea peste şi pe lângă obiecte. Când se apropie de intrarea în coridor, piciorul drept îi alunecă pe o piatră slăbită şi căzu la podea. Ridicându-se, privi camera dintr-o nouă perspectivă şi descoperi îngrozitorul adevăr despre obiectele albe. Erau scheletul unei creaturi mari. Jar Jar nu ştia ce era – sau ce fusese, mai degrabă. Ştia doar că fusese mare. Se uită din nou la pereţii deterioraţi, apoi la rămăşiţele scheletice. Îşi mişcă mâna peste unul dintre oasele mari şi îndepărtă un strat gros de praf pentru a descoperi că osul fusese curăţat de carne. Chiar avusese loc o bătălie furioasă în cetate? Dacă da, probabil că uriaşa creatură nu numai că pierduse, dar mai şi fusese devorată de o altă fiară.

O fiară care ar fi putut încă să fie în viaţă... Tăcerea fu întreruptă brusc de un mormăit scăzut şi animalic. Jar Jar se întoarse repede şi văzu doi veermoki[8] care stăteau în coridorul cu tavan jos. Găsiţi în mod normal printre gunoaiele Gunganilor, creaturile păroase aveau picioare puternice şi braţe lungi. Jar Jar se îndoia că ar fi putut ajunge accidental la Carieră şi înţelese că trebuiau să fi fost aduse aici în urmă cu multe generaţii. Spre disperarea sa, creaturile supravieţuiseră.

Animalul cel mai apropiat urlă, arătându-şi gura cu colţi ascuţiţi apoi sări la el. Gunganul ţipă în timp ce se ascundea, iar veermokul zbură peste spatele lui. Jar Jar tresări la auzul zgomotului când veermokul se izbi cu capul de zid. În timp ce fiara cădea inertă pe podea, al doilea veermok mârâi şi scuipă spre Jar Jar.

Nu-i plăcea să lupte, dar ştia că nu va putea scăpa cu uşurinţă de creatura feroce. Activă neutralizatorul, dar veermokul evită salva şi se ascunse printre oasele care alcătuiau cutia toracică a fiarei moarte. Cu o graţie fluidă, veermokul apucă unul dintre oasele mari şi sări spre craniul scheletului. Jar Jar se îndepărtă de schelet, încercând să obţină o poziţie favorabilă pentru a trage în veermok. Balansându-se pe craniu, veermokul smulse un dinte mare din maxilarului scheletului, apoi îl aruncă. Jar Jar încercă să se ferească de dintele care se apropia dar îi lovi mâna dreaptă, făcându-l să tragă în tavan. Deşi neutralizatorul fusese conceput doar pentru a imobiliza ţintele, explozia sa avu suficientă putere pentru a desprinde din tavan trei liane groase care căzură peste schelet, scoţând veermokul din ascunzătoare. Animalul sări pe podea într-un plonjon şi reveni în picioare. Uşor

---

[7] Plantă Chak – plantă aromată care creştea în mlaştinile planetei Erysthes, dar putea fi găsită şi pe Naboo. Putea fi transformată într-o băutură alcoolică şi în iarbă de tabac.

[8] Veermok – primate cu gheare şi cu colţi originare de pe Naboo. Erau o specie negânditoare de primate carnivore care avea labe cu trei degete terminate cu gheare albe zimţate şi bot ca de câine, cu dinţi ascuţiţi ca briciul. Spatele şi braţele le erau acoperite cu blană maro închis, dar partea inferioară era fără păr. Un singur exemplar avea puterea a zece oameni.

ameţit, urlă către Jar Jar, care ţinti atent cu neutralizatorul şi apăsă declanşatorul. Dar nu se întâmplă nimic. Bateria era goală.

— Nebunie! scânci Jar Jar.

Capitolul 8

Jar Jar aruncă neutralizatorul către veermok, iar fiara înfuriată îl prinse din aer. În timp ce veermokul arunca neutralizatorul deoparte, Jar Jar dădu repede jos de pe umăr suliţa energetică, porni cu degetul generatorul de şocuri şi o aruncă către veermok. Veermokul prinse vârful conductiv al suliţei şi primi un şoc masiv.

Prăbuşindu-se pe podea, creatura scăpă suliţa energetică. Jar Jar fugi spre ea, o ridică grijuliu de mânerul izolat şi opri curentul de mare putere, apoi inspiră adânc. Nu-i venea să creadă că supravieţuise unui confruntări împotriva a doi veermoki sălbatici şi ştia că nimeni altcineva nu va crede asta. În timp ce strângea liana căzută şi îi lega pe cei doi veermoki învinşi, Jar Jar îşi dori să fi fost cineva martor la lupta lor. Lăsă cele două animale învinse lângă schelet şi pătrunse în coridor. Îşi închipui că ar mai putea fi şi alţi veermoki prin apropiere, aşa că merse în linişte. Privind tavanul jos al coridorului, îşi dădu seama că ar fi fost imposibil pentru o creatură atât de mare cum era scheletul animalului căzut, să fi călătorit prin acest coridor. Din moment ce fiara nu ar fi putut să se strecoare nici pe uşa cu ramă de piatră, Jar Jar se întrebă cum pătrunsese monstrul mamut în camera anterioară. Înainte să se poată gândi mai mult pe această temă, ajunse la un tub străvechi de ascensor, aflat la sfârşitul unui coridor.

Primul lucru pe care îl observă, fu că tavanul din interiorul liftului fusese distrus. Privind prin tavanul rupt, văzu o şină metalică lungă care se ridica prin puţul întunecat. Un indicator de nivel marcat cu vechea scriere Gungană se vedea pe peretele liftului. Conform indicatorului de nivel, liftul accesa doar trei niveluri: nivelul principal, unde se afla Jar Jar, un post de gardă de la nivelul superior, şi un bloc de detenţie aflat la nivelul inferior. Două butoane în formă de săgeată indicau în sus şi în jos. Jar Jar speră că ar putea exista ceva în postul de gardă care să dezvăluie o cale de ieşire din Carieră. Apăsă butonul *sus* cu degetul mare, dar liftul nu se mişcă. Frustrat, Jar Jar apăsă din nou butonul. Încă o dată nu se întâmplă nimic.

Apoi observă panoul de exploatare al ascensorului antic. Deschizându-l, Jar Jar găsi două fire care fuseseră deconectate. Decise să le conecteze şi să vadă dacă va putea porni ascensorul. Fu aproape orbit de scânteia strălucitoare care se aprinse atunci când legă cele două fire. Lăsă firele şi sări prin tavanul rupt al liftului.

Apucând şina liftului, Jar Jar se ridică cu greu până la nivelul superior şi intră în postul de pază. Înăuntru, lumina se revărsa printr-o fereastră cu bare. În stânga ferestrei, atârna de tavan un clopot mare în formă de stea. Presupuse că făcea parte dintr-un vechi sistem de alarmă. Trecând pe lângă clopot, Jar Jar privi prin fereastra cu zăbrele şi văzu cascada subterană, bazinul şi plaja îngustă unde părăsise bongoul tribulă. Din perspectiva sa, îşi dădu seama că era fereastra pe care o văzuse mai devreme. Siluetele lui Boss Nass şi a Comandantului Wollod se vedeau în depărtare, încă odihnindu-se în bongo. Întorcând încet capul, Jar Jar văzu o consolă de control veche, aflată pe cealaltă partea postului de pază. Pe peretele de deasupra consolei, o pictogramă fără cuvinte ilustra o vedere simplă a cascadei, a bazinului, a plajei şi a zidurilor din jur. Pictograma sugera că exista o peşteră secretă în spatele unei uşi de piatră şi că se putea ajunge la caverna respectivă doar ridicând nivelul apei din bazin. Jar Jar fu extaziat. Dacă putea să ridice nivelul apei bazinului şi să deschidă uşa de piatră, bongoul se ridica odată cu apa, pătrundea în peştera secretă şi scăpa din Carieră. Tot ce trebuia să facă era să-şi dea seama cum să ridice nivelul apei!

De pe suprafaţa smălţuită a consolei se ridicau zece manete, în dreptul cărora abia se vedeau literele mici ale scrierei Gungane. Jar Jar speră că literele îl vor ajuta să identifice funcţia fiecărei manete, care ar fi putut controla uşa secretă şi nivelul apei. În timp ce se îndepărta de fereastră pentru a privi mai atent consola, se lovi din greşeală cu capul de clopotul în formă de stea. Dacă impactul capului de clopot nu fu suficient pentru a-l dezorienta, gongul puternic îl doborî practic din picioare. În timp ce mâinile îi acopereaiu din reflex urechile, genunchiul stâng lovi consola de comandă şi sfărâmă suprafaţa smalţului. Când îşi reveni, privi în jos şi văzu smalţul spart de pe podea. Chiar dacă ar fi avut timp, se îndoia că va fi capabil să pună cap la cap smalţul rupt pentru a reasambla literele şi pentru a afla funcţia fiecărei manete. Nu putea decât să spere că cel puţin una dintre manete îl va ajuta să scape din Carieră. Decise să rişte şi să acţioneze o manetă.

Prima pârghie făcu barele ferestrei să se retragă în pervaz. Trase de pârghia următoare şi auzi de afară un zgomot puternic. Fugi la fereastră şi privi în jos pentru a vedea ce realizase. Spre uimirea sa, nivelul apei bazinului se ridica vizibil. Îşi dădu seama că maneta închisese, probabil, orificiile de scurgere ale bazinului. Înainte să se poată întoarce de la fereastră şi să încerce o altă manetă, un păianjen mare sări de pe peretele exterior şi apăru la fereastră. Corpul lui era de două ori mai mare decât capul lui Jar Jar. Gunganul ţipă şi lovi creatura, care şuieră în timp ce încerca să pătrundă în postul de pază. Privind manetele, Jar Jar sări prin cameră şi o lovi pe cea care controla barele ferestrei. Barele ieşiră instantaneu prin pervaz şi picioarele păianjenului pătrunseră prin golurile dintre bare. Amintindu-şi de suliţa energetică, Jar Jar apucă arma şi îi aplică o împunsătură la putere maximă unuia dintre picioarele lungi şi păroase ale păianjenului. Acesta ţipă şi se îndepărtă de fereastră.

Jar Jar opri suliţa energetică şi întinse mâna spre următoarea manetă. Era blocată, aşa că o împinse cu putere. Un zgomot puternic ajunse la urechile lui Jar Jar din afara ferestrei. Ţinându-se la distanţă de fereastra cu bare, Gunganul se ridică pe vârfuri ca să se uite la plajă şi văzu imediat cauza zgomotului. O porţiune mare de piatră aluneca pe perete deasupra bazinului. Maneta deschisese poarta către tunelul secret. Apoi Jar Jar observă că bongoul se îndepărta deja de plajă.

Îşi dădu seama că, dacă nu se întorcea imediat la bongo, acesta ar fi putut să plutească prin tunelul secret fără el! Jar Jar fugi înapoi către puţul liftului, apucă şina şi alunecă până la nivelul principal. Ieşind din lift, fugi prin coridorul care ducea către camera circulară. Dar când ajunse la capătul coridorului, descoperi că în cameră se întâmplase ceva foarte neaşteptat. Podeaua circulară dispăruse. La fel şi cei doi veermoki învinşi. Mai erau doar lianele, atârnând în jos din tavanul înalt.

Jar Jar privi peste capătul coridorului. Se uită în jos pentru a vedea că podeaua camerei coborâse la nivelul blocului de detenţie, transformând camera într-o groapă adâncă. Cei doi veermoki învinşi – încă legaţi cu lianele groase – rămăseseră pe podea împreună cu scheletul gigantic. Jar Jar bănui că podeaua circulară fusese construită pe un mecanism hidraulic de ridicare şi ca una dintre pârghiile din postul de pază ar fi putut activa coborârea ei. Gunganii antici luaseră evident măsuri severe pentru a descuraja orice evadare din Carieră.

În partea de jos a gropii, o poartă cu arcadă înaltă oferea accesul spre nivelul inferior. Având în vedere dimensiunile ei, Jar Jar presupuse că acela fusese pasajul folosit cândva de creatura moartă pentru a pătrunde în camera circulară.

Dintr-o dată, năvăliră prin poartă zeci de veermoki. În timp ce creaturile urlau şi se agitau, Jar Jar se gândi că fiara ar fi putut să nu fi fost victima unui singur veermok; giganticul monstru ar fi putut fi doborât de atacul unui număr foarte mare de veermoki sălbatici. Vederea celor doi veermoki inconştienţi îi făcu pe ceilalţi să urle de furie. Fiarele îşi ridicară privirile şi îl văzură pe Jar Jar privind peste marginea coridorului. Cinci veermoki mari începură imediat să escaladeze

zidul de piatră. Jar Jar ştiu că trebuia să traverseze distanţa până la uşă şi încă repede. Făcu un pas înapoi pentru siguranţă, apoi sări peste groapă, prinzând o liană cu mâinile sale puternice, în încercarea de a se legăna spre uşă.

Din păcate, apucase o liană slabă, care se rupse din tavan. Jar Jar căzu de la o înălţime mică, aterizând pe craniul scheletului. De pe perete, trei dintre veermokii care se căţărau se aruncară spre el şi în timp ce ţipa, Gunganul sări direct spre gaura de deasupra uşii. Veermokii căzură pe craniu cu un impact atât de mare încât rămăşiţele scheletului se frânseră sub ei. În timp ce creaturile urlau pe fundul gropii, Jar Jar se strecură prin gaură şi ieşi din cetate, fugind spre plajă.

Nivelul apei crescuse atât de mult încât bongoul începuse deja să se îndrepte spre tunelul secret. Jar Jar îi putea vedea pe cei doi Gungani inconştienţi din cabină şi dianoga albinos fixat în plasă de corpul navei. Observă o serie de stânci care răsăreau din apă, creând un set de trepte care duceau de la ţărm până la bongoul în derivă. Sperând să sară din piatră în piatră până în carlinga bongoului, Jar Jar sări pe cea mai apropiată dintre ele. De îndată ce ateriză, piatra dispăru în apă, iar Jar Jar privi îngrozit cum se mişcară şi celelalte pietre. Nu erau deloc pietre, ci creasta de pe spinarea unui monstru subteran! Creatura se răsuci şi se ridică din apă, întorcându-şi capul larg şi dezvăluind o gură plină cu dinţi ascuţiţi ca diamantul. Jar Jar ţipă şi sări de pe monstru, aterizând lângă bongo. Mişcându-se mai repede decât o făcuse vreodată în viaţa lui, se urcă pe bongo, sări în cabina de pilotaj şi se împiedică de pedalele de accelerare, împingându-le accidental înainte. Bongoul ţâşni în tunelul secret chiar când capul monstrului ajunse lângă intrarea în tunel.

Când Jar Jar îşi dădu seama că monstrul era prea mare pentru a intra în tunel, oftă uşurat. Nu-i venea să creadă că supravieţuise în Carieră. Câteva secunde mai târziu, bongoul ajunse la capătul peşterii şi pătrunse în apa limpede a Lacului Umberbool. Alunecă pe lângă un grup de pietre şi Arena Festivalului apăru la vedere. Bula centrală a arenei era un glob gigantic, conceput pentru a găzdui mii de spectatori Gungani. Era înconjurată de patru bule mari de habitat, fiecare fiind legată de alte trei bule secundare pentru nave. Una dintre bulele secundare părea să fie în construcţie, dar Jar Jar observă tubul de legătură fusese rupt. Se întrebă dacă nu cumva fusese rupt în timpul cutremurului submarin.

În rest, Arena Festivalului părea să fi rezistat destul de bine furtunii.

Brusc, două siluete umbrite trecură pe sub bongo. Din felul în care se mişcau, Jar Jar îşi putu da seama că nu erau nave, ci creaturi mari. Când se apropiară, îşi extinseră momelile lungi din cap şi îşi flexară aripioare pectorale largi. Jar Jar îi recunoscu pe Vink şi Nink, perechea de ucigaşi opee pitici de mare ai Centrului de Cercetare. Deşi erau înfricoşători în aparenţă, amândoi fuseseră oarecum instruiţi să urmeze instrucţiunile cercetătorilor. Jar Jar se întrebă dacă nu cumva o comandă verbală îi va determina să înoate înapoi la Centrul de Cercetare. Se gândi totuşi că libertatea i-ar fi putut încuraja să uite sau să nu respecte comenzile. Găsi comutatorul pentru amplificatorul de voce chiar lângă butonul care elibera o plasă de pescuit. Îşi dădu seama că dacă Vink şi Nink nu răspundeau la comanda sa verbală, putea încerca să-i prindă în plasă. Activă amplificatorul şi spuse:

— Vink ssi Nink! Pleacă acassă la Centru!

În afara bongoului, creaturile încetiniră şi înotară mai aproape de navă.

— Voisa auzit ce spus eusa? întrebă Jar Jar. Eusa spus că voisa înotaţi singuri înapoi la Otoh Gunga! Huff Zinga ssigur nebun-bucuros să vadă la voisa.

Ori Vink şi Nink nu îl recunoscură pe Jar Jar ca voce autoritară, ori nu înţeleseseră niciun cuvânt din cele ce le spusese. Începură să se îndepărteze de bongo. Jar Jar întoarse bongoul după perechea de fugari. Când ajunse deasupra lor, desfăşură plasa de pescuit.

Plasa îi prinse atât pe Vink, cât şi pe Nink şi lor nu le plăcu deloc asta. După o scurtă luptă, se eliberară, apoi înotară repede după bongo. Dacă ar fi fost după

mintea lor, Vink şi Nink ar fi ronţăit bongoul în câteva secunde.

Capitolul 9

Jar Jar împinse acceleraţia şi se îndepărtă de ucigaşii opee pitici de mare. Fără niciun plan de scăpare în cap, se îndreptă spre Arena Festivalului. De îndată ce văzut bulele secundare, îi veni o idee disperată.

Verifică dacă atât Comandantul Wollod, cât şi Boss Nass erau legaţi cu centuri. Dacă planul funcţiona, Vink şi Nink ar fi putut fi prinşi în interiorul unei bule secundare. Nici nu voia să se gândească ce s-ar întâmpla dacă ar eşua.

Vink şi Nink se apropiau repede. Jar Jar viră spre una dintre bulele secundare ale Arenei Festivalului şi ţinti zona portalului estic. Nink aproape că muşcă una dintre aripioarele electro-rotative ale bongoului în timp ce acesta se îndrepta spre bulă. Jar Jar menţinu viteza, urcând spre suprafaţa bazinului şi ieşind în interiorul presurizat al bulei. În timp ce bongoul ajungea la suprafaţa bazinului vestic, se uită în afara bulei secundare şi văzu că ucigaşii opee pitici de mare erau pe cale să-i urmeze exemplul. Apropie bongoul de zona de vest a portalului secundar. În momentul în care Vink şi Nink intrară în bulă prin portalul estic, acceleră motorul bongoului şi se lansă prin portalul vestic într-un unghi ciudat, lovind unul dintre utanoduri în timp ce ieşea. Braţul lovit declanşă o alarmă, iar sistemul de urgenţă al bulei se activă, etanşând toate zonele portal.

Vink şi Nink erau prinşi în interiorul bulei pline cu apă.

Jar Jar conduse bongoul pentru a putea privi bula secundară, astfel încât să-i poată vedea pe cei doi ucigaşi de mare. În interior, Vink şi Nink treceau dintr-un bazin în altul. După mintea lor, erau deja înapoi în Centrul de Cercetare.

Jar Jar observă o lumină care se mişca înainte şi înapoi într-una dintre bulele vecine. În timp ce se apropia de ea, văzu că era o baghetă luminoasă, ţinută de un inginer Gungan care îi făcu semn lui Jar Jar să aducă bongoul în doc.

Bongoul intră în interiorul presurizat al bulei secundare şi ieşi la suprafaţă. În timp ce apa curgea de pe câmpul hidrostatic al cabinei de pilotaj, inginerul îi văzu pe cei doi tovarăşi inconştienţi ai lui Jar Jar din bongo, apoi observă dianoga albinos fixat la exterior. Jar Jar ieşi din cabină şi păşi pe platforma de andocare.

— Ala Boss Nass tu ai acolo? întrebă inginerul cu ochii mari.

— Dessigur, răspunse Jar Jar. El şi Comandant Wollod răniţi la ei. Tusa ajută sscoate eisa din bongo.

— Tusa noroc că ajunss aici! remarcă inginerul în timp ce ajuta la scoaterea Gunganilor inconştienţi din bongo. Noisa avut probleme groaznice.

— Eusa ştie tot da cutremur, răspunse Jar Jar. D'assta noisa venit aici. Teamă noisa avut că toţi ingineri moarte.

— Noisa okey, dar parte din bule luat apă, răspunse inginerul. Eusa inspectat bule când eusa vede tusa prins Vink ssi Nink.

— Tusa sstie la eisa? întrebă Jar Jar, surprins.

— Nu toată lumea? Eisa faimos. Unul prost la elsa spart bule de grădină zoologică şi lăssat Vink cu Nink scăpat. Eusa văd că tusa prins şi dianoga albino.

— Ezact, spus Jar Jar în timp ce elibera dianoga albinos într-un coş de gunoi. Sperând să schimbe subiectul de la dezastrul din Centrul de Cercetare, întrebă: Heyblibber Reprezentanssi ajuns deja?

— Eisa probleme îngrozitoare, răspunse inginerul. Heyblibber tocma intrat în bula ssecundară când lovit furtuna! Noisa, ingineri, nu văzut ce întâmplat, dar pare ca tot bula rupt din ssuport.

— Eusa văzut tub de transport disstruss, comentă Jar Jar. Nimeni nu coborât din heyblibber?

Inginerul clătină din cap.

— De când cutremur stricat comunicassii, nimeni nu poate cere azutor.

Inginerul arătă cu un deget într-o direcţie la vest de Arena Festivalului.

— Noisa crede că bula căzut la nucleu.

Jar Jar se uită la corpurile inconştiente ale Comandantului Wollod şi Boss Nass, care fuseseră scoase din bongo. Deşi inginerul Gungan nu ştia asta, Jar Jar era un criminal în libertate. În ciuda faptului că îi adusese în siguranţă pe Wollod şi pe Boss Nass la Lacul Umberbool şi recuperase câteva creaturi, îşi imagina că Boss Nass tot ar fi vrut să-l trimită înapoi la Carieră. Nu se gândi prea de mult să vrea să salveze heyibibberul Reprezentanţilor, ci se gândea doar că nu mai are nimic de pierdut. Asta era singura lui şansă de a se salva de închisoare. Înainte ca inginerul să poată protesta, Jar Jar sări înapoi în bongo, porni motorul şi ieşi din bulă.

Lăsând în urmă Arena Festivalului, Jar Jar se apropie de o crevasă îngustă şi intră în ea. Crăpătura era suficient de largă pentru a găzdui bula lipsă, dar Jar Jar nu se mai gândea la bulă sau la heyblibberul Reprezentanţilor. Se gândea că tocmai intrase în nucleu şi se întreba dacă nu cumva era nebun. Tunelurile nucleului şi canioanele subacvatice erau locuite de numeroase creaturi mari. Puţini Gungani intraseră vreodată în nucleu şi supravieţuiseră.

— Dacă eusa sscapă cu viaţă, îşi spuse Jar Jar, eusa nu mai intră niciodată în necazuri.

Jar Jar văzu în faţă o strălucire slabă în întunericul unei pante de zid muntos. Când bongoul se apropie, văzu că strălucirea venea dintr-o bulă secundară ce părea blocată într-o formaţiune întunecată care ieşea din perete. Formaţiunea învăluia parţial bula, blocând zonele portal. În interiorul bulei, heyblibberul stătea într-un unghi ciudat. Jar Jar putea vedea o siluetă de Gungan mişcându-se în carlinga heyblibberului, dar nu putea vedea dacă era Rep Teers sau Maiorul Fassa. Nu ştia cum arăta Maiorul Fassa, dar îşi aminti că îl văzuse pe Rep Teers mai devreme în dimineaţa aceea, când era încă în Otoh Gunga.

În timp ce luminile de navigaţie ale bongoului treceau peste suprafaţa bulei, Jar Jar îşi dădu seama brusc că zidul muntos nu era deloc un zid.

Era un monstru sando aqua[9].

Monstrul era un uriaş, iar ghearele sale cu membrană strângeau ferm bula. În timp ce Jar Jar se gândea cum să scape, monstrul îşi răsuci imensul cap şi se concentră pe bongo. Înspăimântat, Jar Jar întinse mâna şi lovi comutatorul pentru a ejecta cabina de pilotaj a bongoului ca pe o capsulă de evacuare de urgenţă. Nu era o mişcare prea inteligentă. Întreaga cabină se liberă de bongoul condamnat şi se ridică prin apă. Privind prin cupola cabinei de pilotaj, Jar Jar văzu cum monstrul uimit dă drumul bulei. De îndată ce aceasta fu eliberată, heyblibberul Reprezentanţilor trecu prin una dintre zonele portal. Apoi cabina de pilotaj se rostogoli prin apă, iar Binks văzu că se îndrepta direct spre capul monstrului sando aqua.

Jar Jar ţipă atunci când monstrul îşi deschise fălcile şi aspiră. Simţi cum capsula de evacuare era trasă spre gura fiarei. Ridicându-se din scaun, se împinse prin cupola hidrostatică, ieşind în apă. Îşi folosi toată puterea pentru a înota departe de moarte atunci când monstrul sando aqua îşi strânse fălcile peste capsula de evacuare umplută cu aer. Capsula explodă în gura lui, trimiţând bule de aer în toate direcţiile. Monstrul gemu şi Jar Jar înota mai repede, încercând să ajungă din urmă heyblibberul care fugea. Dar nu avea noroc. Monstrul sando aqua

---

[9] Monstrul sando aqua – prădător enorm, musculos, care se găsea în oceanele şi lacurile de pe Naboo. Deşi puteau creşte până la 200 de metri, erau văzuţi rar. Datorită dinţilor ascuţiţi, erau capabili să muşte prin armura ucigaşilor opee de mare. Aveau corp foarte musculos, aproape ca de felină, cu membre puternice care se terminau în gheare cu membrane, cu ajutorul cărora se propulsau prin adâncuri. Picioarele din faţă se terminau cu mâini care puteau fi folosite pentru a prinde prada. Gura uriaşă le permitea să înghită majoritatea celorlalte creaturi din Abis dintr-o singură înghiţitură.

înfuriat îşi îndreptă atenţia asupra siluetei care înota. Chiar atunci, Jar Jar văzu o creatură înotând prin spatele capului monstrului sando aqua. Era Marele Hohokum, erbivorul blând care evadase recent din Centrul de Cercetare.

Jar Jar habar nu avea de ce călătorise Marele Hohokum în nucleu. Singurul lui gând era că hohokumii aveau aripioare puternice, care îi făceau înotători incredibili. Mai devreme sau mai târziu, aproape orice adolescent Gungan încercase să facă o plimbare cu un hohokum care trecea pe lângă el.

Marele Hohokum urma aceeaşi cale ca şi heyblibberul Reprezentanţilor. Jar Jar făcu semn cu mâna către creatura blândă şi aceasta îl văzu. Când monstrul sando aqua se pregăti să atace, Marele Hohokum ţâşni spre Jar Jar. Se apropie şi Jar Jar l-a prins pe unul dintre fildeşii săi lungi. Ghearele monstrului sando aqua trecură la doar câţiva milimetri de coada Marelui Hohokum, dar rată.

Jar Jar se ţinu bine. Câteva clipe mai târziu, Marele Hohokum o zbughi prin crevasă. De îndată ce intrară în Lacul Umberbool, Marele Hohokum încetini, aparent încrezător că monstrul sando aqua nu îi mai putea urmări.

Privind spre Arena Festivalului, Jar Jar văzu că heyblibberul Reprezentanţilor ajunsese deja la o altă bulă secundară. Speră că Rep Teers sau Maiorul Fassa îi vor spune lui Boss Nass despre modul în care Jar Jar făcuse monstrul sando aqua să-i elibereze.

Atenţia lui Jar Jar fu distrasă de un transportor armat submersibil care cobora spre el. În bula principală de observaţie a transportorului armatei, stătea la cârmă Căpitanul Tarpals, uitându-se la Jar Jar. Acesta îşi dădu seama că Tarpals trebuia să-i fi interceptat baliza de primejdie şi venise spre Lacul Umberbool.

Căpitanul nu părea deloc fericit.

Plutind în apa adâncă de lângă Arena Festivalului, Jar Jar se uită la chipul bătrân şi înţelept al Marelui Hohokum.

Dacă se gândea mai bine, ar fi putut jura că uriaşa creatură zâmbea.

Capitolul 10

Din punctul de vedere al Căpitanului Tarpals, Jar Jar Binks era fugar din calea legii. După ce Transportorul Armatei acostă în interiorul bulei secundare a Arenei Festivalului din Lacul Umberbool, Tarpals îl plasă imediat pe Jar Jar în arest. Fiind foarte strict, Tarpals chiar îi pusese lui Jar Jar Binks un nou set de cătuşe şi postă patru paznici cu suliţe energetice în jurul Gunganului fugar. Aşteptau împreună într-o cameră din afara infirmeriei arenei. Jar Jar stătea pe un scaun, cu faţa către Tarpals, aflat în picioare, şi era înconjurat de cei patru paznici.

— Tusa nu ascultă, Căp'ne Tarpals! exclamă Jar Jar de pe scaun. Eusa spune la tusa, eusa salvat Boss Nass ssi Comandant Wollod de la Carieră!

— Eusa auzit de prima, Jar Jar, spuse obosit Tarpals. La fel cum eusa aud tusa spune ssalvat heyblibber Reprezentanssi.

Jar Jar îşi coborî capul şi se lăsă moale pe scaun. Dacă nu îl credea Tarpals, probabil că nici Boss Nass nu o va face. Apoi Jar Jar îşi aminti de martorii oculari.

— Întreabă inginer de bule! sugeră Jar Jar. Elsa văzut eusa aduss ucigass opee cu dianoga albinoss. Întreabă Rep Teers. El trebuie văzut eusa face monsstru sando aqua scapă bula.

Tarpals oftă.

— Mulţi ingineri de bule şi toţi esste ocupat. Iar Rep Teers, lessinat la el. Elsa la infirmerie cu Boss Nass ssi Comandant Wollod.

— Dar cum esplică tusa că Vink cu Nink esste în bulă? întrebă Jar Jar. Sau dianoga cu Mare Hohokum?

Căpitanul oftă din nou. Tarpals însuşi îl găsise pe Jar Jar cu Marele Hohokum, dar, după mintea lui, Jar Jar scăpase din Carieră şi încerca să vândă biata creatură.

— Sstai o clipă! adăugă Jar Jar un pic prea tare şi făcându-i pe cei patru gardieni să tresară. Nu era cineva în heyblibber de Reprezentanssi? Care numele...? Comandant Gasta? Fasta? Nuuu... Fassa! Da! Poate Maior Fassa văzut eusa aproape de mosstru sando aqua?

Înainte să-i poată răspunde Căpitanul, un medic Gungan bătrân intră în sala de aşteptare şi se apropie de Tarpals.

— Tusa Jar Jar Binks? întrebă medicul.

Unul dintre cei patru gardieni începu să râdă, apoi se înecă atunci când văzu privirea furioasă a lui Tarpals.

— Eusa Căpitan Tarpals, îl informă Tarpals pe medic. Boss Nass cu resstul okey la ei?

— Eisa fie bine, răspunse medicul. Boss Nass terminat cu ssomnul, elsa cere vede brav Jar Jar Binks.

Jar Jar nu mai auzise niciodată cuvântul *brav* şi propriul său nume în aceeaşi propoziţie, dar se ridică literalmente la înălţimea ocaziei. Venind spre Căpitanul Tarpals, îşi întinse încheieturile şi ceru să-i fie îndepărtate cătuşele. Tarpals i le scoase şi îl urmă pe Jar Jar şi pe bătrânul medic până la infirmerie. Acolo, Boss Nass, Comandantul Wollod şi Rep Teers se odihneau pe trei tărgi ridicate. Wollod şi Rep Teers erau sedaţi, dar Boss Nass zâmbi când îl văzu pe Jar Jar.

— Vino, Jar Jar Binks, strigă Boss Nass.

Când Jar Jar ajunsese lângă targa lui Boss Nass, conducătorul lui Otoh Gunga se întinse şi-l apucă de dreapta mână.

— Eusa aminteşte că trezit în Carieră, spuse Boss Nass. Tusa ar fi putut lase noisa acolo, dar tusa nu făcut assta. Eusa tare mândru, Binks.

— Nu problemă, Boss, răspunse Jar Jar. Eusa sstie că tusa face la fel pentru

eusa.

Boss Nass rânji.

— Esste ceva ce eusa poate face pentru a răsplăti tusa?

— Hmmm, spuse Jar Jar, încercând să se gândească la cea mai incredibilă recompensă pe care şi-o putea imagina. Dacă possibil, eusa tare maxi-fericit dacă vede Festival Războinici.

— Sse face, aprobă Boss Nass.

Jar Jar străluci de bucurie.

— Ssi, poate eusa sscapă de Carieră?

— Ssi assta face.

Jar Jar se bucură şi mai tare.

— Ssi poate eusa scapă de perioada probă.

Boss Nass râse, apoi clătină din cap.

— Assta nu sse face, spuse el hotărât. Tusa rămâne perioada probă unul an întreg.

Jar Jar ridică din umeri. Două din trei nu era rău.

— Nu pare afacere bună la eusa, spuse o voce joasă dinspre intrarea în infirmerie.

Jar Jar se întoarse să o vadă pe cea care vorbise. Era o femeie Gungan ofiţer al Marii Armate. Uniforma ei din piele o prindea bine şi haillu lungi îi cădeau până în spatele genunchilor. La vederea ei, Jar Jar simţi că i se usucă gâtul. Era cea mai frumoasă femeie Gungan pe care o văzuse vreodată.

— Dă voie eussa presintă Maior Fassa, spuse Boss Nass.

— Tusa Maior Fassa? exclamă Jar Jar nedumerit. Când Fassa îl fixă pe Jar Jar cu o privire curioasă, acesta chicoti şi se bâlbâi: Eusa pare rău, dar eusa crezut Maior Fassa bărbat.

Căpitanul Tarpais îşi dădu ochii peste cap. Nu-i venea să creadă că Jar Jar făcuse un comentariu atât de prostesc. Apoi o privi pe Maiorul Fassa mergând direct spre Jar Jar şi spunând:

— În heyblibber, la nucleu, eusa văzut tusa atacat de monstru sando aqua. Eusa pare rău nu aşteptat la tusa. Eusa crezut tusa mâncat. Pen'că tusa ssalvat, eusa acum sservitor la tusa. Datorie viaţă.

Jar Jar nu-şi putea crede urechilor. Nu numai că Maiorul Fassa credea că este curajos, dar îi şi promisese o datorie pe viaţă! După cum ştia fiecare Gungan, acesta era un jurământ serios.

— Tusa grăbit, Fassa, o avertiză Boss Nass.

Maiorul Fassa se întoarse pentru a privi către Boss Nass şi întrebă:

— Tusa zis assta ca Boss sau ca unchi la meusa?

— Unchi? icni Jar Jar.

Se uită de la Maiorul Fassa la Boss Nass.

— Assta corect, Binks, mârâi Boss Nass. Maior Fassa nepoata meusa.

— Sspune la eusa, brav stăpân, i se adresă Maiorul Fassa lui Jar Jar. Tusa concurent la Festivalul Războinicilor?

— Oooiii, scânci Jar Jar.

Acum, că îl întrebase Maiorul Fassa, va trebui să concureze.

SFÂRŞIT

Universsul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea

întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor

planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit

puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

